

Abstrakt

Rada bezpečnosti OSN nesie podľa Charty OSN primárnu zodpovednosť za udržiavanie medzinárodného mieru a bezpečnosti. K naplňovaniu tohoto cieľa jej slúži právomoc prijímať záväzné rezolúcie podľa kapitoly VII Charty. S ohľadom na charakter situácií, na ktoré rezolúcie reagujú, vzbudzuje tento právny inštrument častokrát mnoho emócií hlavne medzi laickou verejnosťou. Čo však o rezolúciách prijímaných podľa kapitoly VII Charty hovorí právo? Aká je právna povaha a význam rezolúcií podľa kapitoly VII na poli medzinárodného práva verejného?

Predkladaná práca prináša rozbor rezolúcií Rady bezpečnosti podľa kapitoly VII Charty, ponúka návrh akejkoľvek definície rezolúcie podľa kapitoly VII a analyzuje zvláštne prípady rezolúcií, v ktorých sa Rada bezpečnosti správala skôr ako kvázi-súdny či kvázi-legislatívny orgán. Pomocou rozboru obsahových limitov právomocí Rady bezpečnosti sa práca snaží potvrdiť, že záväznosť rezolúcií ako aj povinnosť členských štátov prijať a vykonať ich majú svoje hranice a že aj napriek zvláštnej úlohe, ktorú Rada bezpečnosti na medzinárodnom poli zohráva, nemôžu mať jej rezolúcie podľa kapitoly VII neobmedzený obsah. Predovšetkým, nesmú byť v rozpore s normami medzinárodného práva verejného kvality *ius cogens*, ďalej, nesmú odporovať cieľom a zásadám samotnej OSN vyjadreným v jej Charte a v neposlednom rade nesmú byť v rozpore so základnými ľudskými právami a slobodami ako aj so základnými normami medzinárodného humanitárneho práva. V opačnom prípade sa od členských štátov OSN nemôže vyžadovať, aby takéto rezolúcie prijali a vykonali.

Kľúčové slová: OSN, Rada bezpečnosti, rezolúcie, Charta OSN, kapitola VII